

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De deuotionibus adhibendis tempore Bachanaliorum. Cap. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

CAPVT VIGESIMVM PRIMVM.

De deuotionibus adhibendis tempore Bachanaliurum.

130. **D**euotiones quæ possunt fieri & solent ab animabus Deum amantibus, diebus Bachanaliurum, & aliis, in quibus homines mundani solitò magis solent offendere Deum.

I. Abstinerè tunc ab aliquo peculiari peccato in quod quis solet sæpius labi.

II. Augere tempus orationis, saltem mediam horam addere.

III. Legere diutius solitò saltem per vnã horam, librum aliquem spiritualem, non curiosum, sed excitatiuum piorum affectuum erga Deum, vi sunt Confessiones S. Augustini, Thomas de Kempis de imitatione Christi, vitæ Sæctorum & similes.

IV. Noua aliquã pœnitentiã carnem affligere, vel antiquã longiore.

V. Visitare frequentius quotidie SS. Eucharistiã & post peractas solitas deuotiones, excitare in nobis affectum compassionis magis erga Deum his diebus, eo modo quo solent amici solarij causã, inuisere alterum amicum, ex amore erga illum, & aliquam lachrymulam spargere, pro peccatis huius temporis, maximè illarum personarum, quæ vel ratione sui status, vel ratione beneficiorum maiorum à Deo perceptorum, ceteris magis deberent abstinere ab offendendo Deo.

VI. Qualibet horã saltem breuiter sed cum magno affectu excitare affectum doloris, de peccatis huius temporis. Quod fieri potest etiam ambulando per domum, comedendo, &c.

VII. Saltem ter in die profundissimã genuflexione, cum magno affectu, adorare Diuinam Maiestatem versus quatuor partes mundi, in quibus tunc Deus magis offenditur, desiderando quodammodo compensare hac amorosã adoratione, peccata, quæ tunc in illis partibus fiunt, & dolendo de illis, & petendo remissionem eorum ac conuersionem peccatorum, & ad id obtinendum, offerre sanguinem & merita Christi Iesu, quod vehementer Deo placet, & peccatoribus prodest. Id enim faciendo B. M. Magdalena de Pazzis multis peccatoribus conuersionem impetrauit.

VIII. Opera bona ordinaria facere his diebus perfectius, diligentius & feruentius, præsertim ea quæ spectant ad immediatum cultum Dei. Cum enim his temporibus mundani homines & serui diaboli sint diligentiores & feruentiores in offendendo Deo, æquum est, vt animæ Deum amantes, saltem eadem proportione sint diligentiores, & feruentiores in benè operan-

do & colendo Deum. Qua de re vide infra nu. 189. c. 31. n. 189. doctrinas diuinitus traditas S. Gertrudi pro diebus Bachanaliurum, & eius tunc viuendi modum.

IX. Adiungere aliquam extraordinariã Communionem ad placandum Deum offensum, & ad eum magis colendum.

X. Cum his diebus etiam magis offendatur Deus excessu in cibo & potu, mortificare, gulam magis solito his diebus, siue in quantitate siue in qualitate.

XI. Cum sermonibus impuris his diebus magis offendatur Deus, saltem per aliquam particulam temporis, datã operã conuentione factã cum aliquo bono amico, loqui de rebus merè diuinis, ad dandum gustum & consolationem Magno Deo.

XII. Cum hoc tempore magis quàm antea homines otio culpabili indulgeant, dare operam, vt præter honestam & religiosam recreationem (quæ culpã vacat) tempus otiosè & inutiliter non transigatur, quin potiùs aliqua pars temporis tribuatur extra recreationem alicui serij & non recreatiuæ, sed ex alio capite, vtili occupationi.

XIII. Qui habent aliqua vota, his diebus illa renouent, tum propter illa motiua quæ recensui capite octauo, tum quia D. Iesus ante Dominicam quinquagesimæ elegit, feriam quintam, (quam Itali vocant, diem Iouis pinguem) pro desponsandã sibi modo admirabili S. Catharina Senensè, pretiosissima gemma sanctissimi Ordinis Prædicatorum, quam nostra Societas, præsertim in Italia colit peculiari studio, tanquam eam, quæ in vita & moribus occupationibus suis, processit semper, eo modo quo Societatis nostræ Institutum nobis præscribit, esse procedendum.

Claudam hoc caput modo quo Bachanalia vit. c. 15. peregerit B. Henricus Suso Ordinis prædicato- Ant. 32. rum (sic enim appellatus à Magnis Scriptori- nens. bus.) Nam Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, Chronic. quo Alleluia intermittitur, & homines mundani plus Prædic. solito ob imminentiã Bacchanalia incipiunt esse amen- A. 1340. tia dediti, ipse in suo corde celestia sibi Bacchanalia de Vit. Leander cepit instruere in hunc modum: Cogitabat primùm illustr. momentaneam ac perniciosa carnalium Bacchana- Ord. Præ- lium voluptatem, atque vt plerique pro breui delecta- dic. l. 5. tione diurnis implicentur calamitatibus & miseriis: Mich. orabatque psalmum L. Miserere mei Deus &c. in hono- Pius l. 2. rem præpotentis Dei pro cunctis peccatis, iniuriis & Prou. 10. contumeliis, qua illo petulantissimo tempore ei infer- 14. Annal. rentur. Hac autem Bacchanalia Rusticorum appella- bat, vt qui nihil melius nouerint. Secundo præludia illa celestis vite meditabatur, vti Deus cum amicis suis in hoc etiam dum mortali corpore per consolationes di- uinas quasi ludat: moxque quicquid ipse eiusmodi ex- pertus esset, multã cum gratiarum actione & laude commemorans, in Deo ac Domino suo delectabatur.

Eodem conuersionis suæ tempore spirituale quoddam

carnis spiritum illi diuinitus prestitum fuit, quod eiusmodi erat: In ipsis Bacchanalibus ante Completorium in hypocaulum calidum sese receperat, quod se calefaceret; admodum enim frigore & fame laborabat: sed longe infestior illi fuit erat, quam tum patiebatur. Cumque cerneret alios vesci carnibus & potare vinum, se interim fame & siti confecto, intus se moneri sentiens, foras mox abiit; miseransque se ipsum ex alto corde traxit suspiria. Eadem vero nocte in visione esse sibi videbatur in valetudinario quodam, audiuitque foris caelestem concini cantilenam, tantâ vocis suavitate, ut nulla possit citra eam equiparare melodiam: eratque vox tanquam pueri scholastici annorum duodecim. Igitur oblitus idem Sapientia Minister tibi ac potus, melodiam hanc arreptis hauriebat auribus, dicens magno cordis astu: Ecquis cantat foris: equidem in terris nunquam melos eiusmodi percepi. Respondit illi eximia formâ adolescens, qui tum fortè aderat: Noueris melodem hunc puerum tibi modulari, teque hoc cantandi officio spectare. At Minister: O si mei meminerit Deus! Oro te, calice adolescens, iube illum amplius canere. Rursus ergo cantare cepit altissimo vocis sono, absoluitque tres integras planè caelestes cantiones. Quibus finitus, puer ille, ut ipsi videbatur, per aëra accessit ad domicilij illius, ubi erat Minister, fenestras porrexitque ei ramusculum rubentibus admodum confertum granis similitudine fragorum. Tulit autem adolescens ante dictus ramusculum è manibus pueri, latiusque eum obtulit Ministro cum his verbis: Age mi frater & consolator, cape rubros hos fructus à cui amantissimo Domino, hoc ipso speciosissimo adolescentulo Regis aeterni filio, quem hactenus cantantem audisti, tibi dono datos. O quantopere is te amat! His auditis, Frater ille præ gaudio, rubore vultus infusus, excepit hilariter sportellam cum fructibus, atque: O me felicem, cui tam optatum contingit manus à præclaro diuinoque hoc adolescentulo, quod me sanè non potest non perpetuâ animi exultatione afficere. Versusque ad adolescentem reliquosque beatos Spiritus illic presentes: Amici, inquit carissimi, æquum est gratias hunc & caelestem iuuentulum à me impense amari: Meritò profectò mihi diligendus est: atque si mihi gratissima illius esset perspecta voluntas, eam modis omnibus exequerer. Conuertiturque se ad memoratum adolescentem, & ait: Dic mihi carissime, rectè tibi sentire videor: Subridens ille suaviter: Planè inquit, rectè sentis, ac iure illum amare debebis, qui te præ multis aliis benignius spectat & amat. Quamobrem ingenti illum fac amore prosequaris: adeoque certum habeas etiam pro multis aliis duriora te deinceps perpeti oportere: simulque prepares te. Ait ille: Faciam id libentissime: precorq; ut mihi illius visendi copiam obtineas, quo gratias illi agam pro ipsius præclaro munere. Perge, inquit adolescens, ad fenestram, & prospice. Aperuit ille fenestram, & ecce vidit illic puerum scholasticum tanta venustatis, ut non sit illi vnquam quisquam visus similis: cumq; vellent per fenestram ad illum egredi, blandè illi se inclinans suaviter illi benedixit, & è vestigio ab eius euauit oculis. Sicque viso illa finita est. Redditus sibi ipsi, gratias egit Deo pro eiusmodi diuinis Bacchanalibus ipsi prestitis.

CAPVT VIGESIMVMSECYNDVM.

De piis affectibus in Quadragesima præsertim vltimis diebus Hebdomada Sancta, exercendis.

CVm in quadragesima & hebdomada Sancta, magis recolatur memoria passionis & mortis Christi Domini, nostri causa susceptæ, æquum est, hoc potissimum tempore, grati animi demonstrationibus, tam magnum & admirandum Dei beneficium celebrare, iis modis quos attuli c. 6. huius Opusculi, quos alio modo hic iterabo.

Primus autem modus esse potest, si non assidua, frequentissima tamen Christi passionis & mortis, eaque affectuosa recordatio, reuocando in memoriam singula quæque, quæ Christus Dominus, nostri causa in vite fine passus est: Hoc I. Reu. Beatissima Virgo Maria docuit S. Brigitam, cap. 7. 4 tradens ei modum quo spiritualiter vestiri deberet. Monile, inquit, est consideratio passionis Christi. Hoc sit iugiter fixum in pectore tuo, quomodo derisus & flagellatus, quomodo sanguinolentus & omnibus neruis confossus, vniui stabat in cruce: quomodo in morte ex passione doloris acutissimi, totum corpus contremuit, quomodo in manus patris commendabat Spiritum &c. Et Christus Dominus ipse laudes bonorum Christianorum posuit, & dixit eidem Sanctæ: Quod illorum cogitatio, tota sit ad passionem eius.

Quantopere autem placeat Christo Domino, recordatio pia passionis illius, declarauit S. Gertrudi Virgini Ordinis S. Benedicti, quæ dum I. 3. c. 19. quadam vice, quasi descendentibus viribus meritum, in infinita diu. via, qua in spiritu ad Dominum properabat, decumberet Dominus benignissimâ pietate suâ acclinatus, ad eam dixit: Ex iure legis matrimonialis decet, ut vbi cunq; Regina decubuerit, Rex ad eam visendam properet. Per quæ verba intellexit, quod Dominus ex pietate sua, videtur sibi tantum teneri anime, quæ passionis suæ memoriam cum deuotione pro modulo frequentat, quantum Rex tenetur Regina lege matrimoniali. Nam cognouit se illam dignantissimam Domini visitationem proinde meruisse, quod in feria sexta studebat recollere Dominicam passionem, & intellexit, quod quicunq; tepesceret in deuotione, semper tamen benignius respiceretur à Domino, si passionis memoriam non omitteret celebrare.

Et talis etiam simplex recordatio passionis Dominicæ, iudicio S. Bernardi, est quædam spiritualis communio.

Beneficia passionis & redemptionis ipsius recollere, ad fruendum suaviter in conscientia, & reconducendum fideliter in memoria, est spiritualiter manducare corpus Christi, & bibere eius sanguinem, in memoriam eius: qui omnibus in se credentibus præcepit docens: Hoc facite in meam commemorationem.

Quæ